

ตัวอย่างหนังสือ

ชื่อหนังสือ : เซาว์นปัญญา

Intelligence

ผู้เขียน : OSHO

ผู้แปลและเรียบเรียง : ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต

Copyright © 2004 OSHO International Foundation, Switzerland.

www.osho.com/copyrights

Thai Translation Copyright © 2019 FreeMind Publishing Co., Ltd.

by arrangement through Tuttle-Mori Agency Co., Ltd.

All rights reserved.

OSHO is a registered trademark of OSHO International Foundation.

For further information please go to www.osho.com/trademark.

The material in this book is selected from various talks by Osho given to a live audience. All of Osho's talks have been published in full as books, and are also available as original audio recordings. Audio recordings and the complete text archive can be found via the online OSHO Library at www.osho.com

พิมพ์ครั้งที่ 3 มีนาคม 2556 (ฉบับปรับปรุงใหม่)

พิมพ์ครั้งที่ 4 กุมภาพันธ์ 2560

พิมพ์ครั้งที่ 5 ธันวาคม 2561

พิมพ์ครั้งที่ 6 มีนาคม 2562

ราคา 245 บาท

ISBN 978-616-403-063-3

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดย บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชซิง จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
ไอโซ.

เซาว์นปัญญา = Intelligence.-- พิมพ์ครั้งที่ 6.-- กรุงเทพฯ : ฟรีมายด์ พับลิชซิง, 2562.
280 หน้า.-- (Insights for a New Way of Living).

1. เซาว์น. 2. ระดับสติปัญญา. I. ประพนธ์ ผาสุขยัต, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

บรรณาธิการที่ปรึกษา กฤษฏาพร ชุ่มสาย ณ อยุธยา
บรรณาธิการบริหาร สานุพันธ์ ชุ่มสาย ณ อยุธยา
บรรณาธิการ อิศวเรศ ตโมนุท
พิสูจน์อักษร กวีณา จันทรดิษฐ
ออกแบบปก นิชชีมา แสงแก้ว
รูปเล่ม ศศรัณย์ พิพัฒน์นรพงศ์

จัดทำโดย

บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชซิ่ง จำกัด

27/33 ซอยศรีป่าเพ็ญ ถนนพระราม 4 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 0-2286-2414 โทรสาร 0-2286-2417

www.freemindbook.com freemindbook **LINE@:** @freemindbook

พิมพ์ที่

บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด

45/12-14, 33 หมู่ 4 ต.บางขุน น.อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2879-9154-6 โทรสาร 0-2879-9153

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย-จกถนนอม ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6

www.naiin.com

หากพบว่าหนังสือมีข้อผิดพลาดหรือไม่ได้มาตรฐาน
โปรดส่งหนังสือกลับมาที่สำนักพิมพ์ (ทางไปรษณีย์)
ทางเรายินดีเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ท่านทันที

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึก **Soy Ink** ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
และเลือกใช้กระดาษที่ผลิตจากไม้ปลูก ลดการบุกรุกพื้นที่ป่าของโลก

คำนำสำนักพิมพ์

ในโลกที่อุตสาหกรรมก้าวหน้า เทคโนโลยีก้าวไกล เราได้ผลิตสิ่งต่างๆ ออกมามากมาย หันไปทางไหน เราก็เห็นรถยนต์ที่คล้ายกัน วิ่งกันอย่างคลาคล่ำบนถนน เราเห็นคนใช้โทรศัพท์มือถืออีกรุ่นต่างๆ มีคอมพิวเตอร์ มี Tablet PC ฯลฯ ที่ดูจะคล้ายกันเสียส่วนใหญ่ เรากำหนดคุณลักษณะและพัฒนาเทคโนโลยีเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อจำหน่ายใช้สอยกันเกลื่อนไปหมด และที่น่าสนใจมากกว่านั้นก็คือ เราผลิตมนุษย์ให้เป็นหุ่นยนต์ด้วย! จริงหรือไม่นั้น ดูได้จากหลักสูตรที่จัดให้เด็กๆ ได้เรียน วิธีการสอน การประเมินและการวัดผล เรากำหนดคุณลักษณะที่เราต้องการให้กับเด็กๆ และเด็กส่วนใหญ่ก็เป็นไปตามนั้น เป็นหุ่นยนต์ที่มีประสิทธิภาพ มีความจำดี ฉลาด แต่ขาดความเป็นมนุษย์!

มนุษย์เกิดมาพร้อมกับเขาวงกตปัญญา และสามารถพัฒนาเขาวงกตปัญญาขึ้นได้ แต่สังคมกลับขัดขวางการพัฒนาเขาวงกตปัญญาของมนุษย์ ไม่เคารพในความเป็นปัจเจกบุคคล แล้วเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นหุ่นยนต์แทน ด้วยการป้อนคำสั่งต่างๆ มากมาย ตั้งค่าลักษณะต่างๆ ที่ต้องการ ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านั้นอาจจะไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของคนคนนั้นก็ไม่ได้ เราผลิตมนุษย์ที่มี “ความรู้” มี “ความจำ” แต่เราไม่ได้พัฒนาเขาวงกตปัญญาอันจะนำมาซึ่งการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีลักษณะเฉพาะและเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง

“เขาวงกตปัญญา” (Intelligence) เล่มนี้ **OSHO** ได้เปิดทัศนะให้กับผู้อ่านด้วยการปลุกให้ “ตื่น”... ตื่นจากความรู้ ตื่นจากการเป็นเพียงหุ่นยนต์ในร่างมนุษย์ให้กลายเป็นมนุษย์ที่มีเขาวงกตปัญญาอย่างแท้จริง ด้วยวิธี

ที่เป็นธรรมชาติ นั่นคือ “จงเป็นในสิ่งที่ท่านเป็น”

เราสามารถเป็นตัวเราเอง มีความเบิกบาน มีความสวยงามในตัวเอง ไม่จำเป็นที่เราต้องเป็น “คนอื่น” ไม่จำเป็นที่เราต้องเป็นแบบใครๆ ที่สังคมนิยามว่า “ดี” หรือ “เก่ง” ...เราไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์หุ่นยนต์แต่อย่างใด

นับเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของพวกเราสำนักพิมพ์ปริมายต์ ที่ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานของ **OSHO** ทั้ง 10 เล่ม ในชุดหนังสือ **“Insight for a New Way of Living”** ซึ่งเป็นชุดหนังสือที่เป็นที่นิยมที่สุดตลอด 10 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน โดยได้รับการแปลแล้วถึง 25 ภาษา และมียอดจำหน่ายกว่าหลายล้านเล่มทั่วโลก... โดยหนังสือ **“เชวาร์ปัญญา” (Intelligence)** เป็นผลงานลำดับที่สามของชุดหนังสือนี้ (ต่อจากหนังสือ **“ปัญญาญาณ” (Intuition)** และ **“วุฒิภาวะ” (Maturity)**) ที่ทางสำนักพิมพ์ปริมายต์ได้เป็นผู้จัดพิมพ์เผยแพร่สู่ผู้อ่านชาวไทยอีกครั้ง ด้วยรูปลักษณ์ใหม่ที่มาพร้อมกับการปรับปรุงเนื้อหาใหม่ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านทุกท่านได้รับประโยชน์สูงสุดจากหนังสือเล่มนี้

สำนักพิมพ์ปริมายต์ขอขอบพระคุณ **ดร.ประพนธ์ ผาสุขยิต** และ **คุณสุนิต ผาสุขยิต** เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้อุทิศเวลาให้กับการแปลผลงานหนังสือของ **OSHO** เสมอมา และขอขอบพระคุณ **อาจารย์ยิวศิษฐ์ วัจวิญญู** เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการเขียนคำนิยมให้กับหนังสือเล่มนี้ ในฐานะที่ท่านเป็น “กระบวนกร” (ผู้ผลักดัน “ระบบการศึกษาแบบนอกรอบ” ให้กับสังคมไทยยุคปัจจุบัน) ซึ่งสัมผัสได้ถึงพลังแห่งความจริงในผลงานของ **OSHO** ทุกชิ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยเปิดทางให้ท่านได้สัมผัสกับ **“เชวาร์ปัญญา”** ด้วยตัวของท่านเองได้ในที่สุด

สำนักพิมพ์ปริมายต์

คำนำผู้แปลและเรียบเรียง

SAMPLE

การบรรยายของโอโซ (OSHO) ถือว่ามีสไตล์ที่เป็นตัวของตัวเอง มีการใช้คำที่เรียบง่ายตรงไปตรงมา ทว่าเป็นคำพูดที่แฝงไว้ซึ่งพลัง สามารถกระตุ้นผู้ฟังให้ตื่นจากความไม่รู้ (ตัว) ได้ จากที่ผมได้แปลงานของ โอโซมาร่วมสิบปี สิ่งที่ผมตระหนักอยู่เสมอก็คือความพิถีพิถันในการใช้ ภาษา เพื่อให้แน่ใจว่าหนังสือที่แปลออกมาจะยังคงไว้ซึ่งอรรถรสของการสื่อสารในเชิงการพูดไว้ ไม่ใช่การเขียนด้วยถ้อยคำอันสวยหูที่yakต่อ ความเข้าใจ และที่สำคัญก็คือจะต้องคงไว้ซึ่งการพูดในลักษณะที่เป็นการ “ตีกลางแสกหน้า” ตามเจตนาเดิมของผู้บรรยาย

ค้างายๆ อย่างคำว่า Intelligence ซึ่งเป็นชื่อของหนังสือ ถ้าสื่อ กันโดยทั่วไปก็คงจะเข้าใจในทำนองที่ว่าเป็นความฉลาดปราดเปรื่อง ที่การศึกษาสามารถสร้างหรือพัฒนาเพิ่มเติมขึ้นมาได้ แต่ครั้งเมื่อได้อ่าน เนื้อหาตัวข้างในก็จะพบว่า Intelligence ที่โอโซกล่าวไว้นี้ เป็นสิ่งที่มีพร้อม อยู่แล้วในตัวคนทุกคน มีพร้อมมาตั้งแต่ตอนแรกเริ่มชีวิต ติดอยู่ก็แต่ ตรงที่ว่าเมื่อชีวิตดำเนินไป เจื่อนไขต่างๆ นานาก็เริ่มเข้ามาบดบังปัญญา ที่มีมาแต่เดิมนี่ เปรียบได้กับน้ำพุที่พร้อมจะพวยพุ่งขึ้นมาจากผิวดิน หากแต่ถ้าถูกหินก้อนใหญ่ปิดทับเอาไว้ ทำให้มันไม่สามารถพุ่งขึ้นมาได้

สิ่งที่โอโซเสนอไว้ก็คือการนำก้อนหินที่ปิดทับนี้ออกไปผ่าน กระบวนการที่เรียกว่า “การเจริญภาวนา” หรือ “Meditation” การเจริญภาวนา

ที่ว่านี่ไม่ได้หมายความว่าถึงแค่การนั่งหลับตาทำสมาธิเท่านั้น หากแต่หมายถึงการฝึกสติรู้ตัว ฝึกตามรู้ ตามดูกาย ตามดูใจ เป็นการฝึกที่ทำให้เราสามารถ “ตอบสนอง” ต่อปัจจุบันขณะได้ โอิโซใช้คำว่า “ตอบสนอง” หรือ “Response” เพื่อต้องการจะแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างคำนี้กับคำว่า “ตอบโต้” หรือ “React” ซึ่งท่านได้อธิบายต่อไปว่าการตอบโต้ นั้นเป็นเรื่องของความคิด เป็นสิ่งที่ “ติดอดีต” เป็นสิ่งที่ทำไปโดย “ไม่รู้ตัว” ในขณะที่การตอบสนองนั้นเป็นเรื่องที่เป็นปัจจุบันและเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์อย่างยิ่ง

หนังสือเล่มนี้ได้วิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของระบบการศึกษาอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน พร้อมทั้งได้ชี้ช่องทางการศึกษาอย่างที่ควรจะเป็นไว้ ผมเชื่อว่าถ้าเรามีใจที่ “กว้างพอ” พร้อมทั้งจะรับสิ่งที่โอิโซเสนอนี้ และมีใจที่ “ว่างพอ” ที่จะนำแนวคิดเหล่านี้มาปรับใช้ในบริบทของสังคมไทย ก็จะเป็นอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ต่อการศึกษาของไทยในอนาคต ผมขอขอบคุณผู้อ่านทุกๆ ท่านที่ติดตามผลงานแปลของผมมาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังให้กำลังใจผ่านสื่อต่างๆ อยู่เนืองๆ ขอขอบคุณภรรยาคุณุชีวิต สุนิต ผาสุขยิด ที่ได้มีส่วนช่วยอย่างใกล้ชิด ทำให้งานแปลมีกลิ่นอายของความเป็นหยินและหยางอย่างสมดุลและลงตัว และที่ละลឹม่ได้ก็คือทีมงานของสำนักพิมพ์ปริมาyard ที่ได้ทำให้ผลงานชิ้นนี้ออกมาดูดีเช่นเคย

ด้วยรักและปรารถนาดี
ดร.ประพนธ์ ผาสุขยิด

คำนิยม

ด้วยภาษาง่ายๆ เรื่องเล่าง่ายๆ **OSHO** สามารถพาเราเข้าสู่ความเป็นจริงระดับลึก เช่นที่เขาพูดในหนังสือเล่มนี้ว่า... “จงใช้ความคิดแต่อย่าได้กลายเป็นความคิด” และ “จิตที่คิดนึกนั้นมองไม่เห็น มันเป็นเพียงการทำซ้ำ” และเมื่อเราสามารถถอยออกมาดูความคิดของเราเองได้ เราก็มีอิสระจากความคิดนั้น และสามารถใช้ความคิดนั้นได้อย่างอิสระ คือไม่ติดกับความคิดนั้น ไม่มองว่า “ความคิดนั้น” เป็น “ตัวเรา” หรือ “ตัวตนของเรา”

OSHO กับเกอเธ่มีอะไรร่วมกันอยู่ ตรงนี้ทั้งสองไม่ปฏิเสธความสำเร็จทางโลก (แต่แน่นอนก็ไม่ยึดติดกับความสำเร็จนั้นๆ) ผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือ และคิดว่าคนเขียนไม่สามารถโกหกได้ หากเราอ่านอย่างสามารถสัมผัสถึงจิตของผู้เขียน ณ ขณะนั้นๆ ที่เขาเขียนออกมา ผมสัมผัสถึงจิตอิสระของ **OSHO** ที่ทะลุกรอบทั้งปวง แม้กรอบทางศาสนา สิ่งที่เขาเข้าถึงคืออิสราภาพทางจิต อันนี้ส่วนหนึ่งเขาก็ศึกษาจากศาสนาใหญ่ๆ ทั้งหลายของโลกนั่นเอง แต่เขาก็เป็นอิสระจากกรอบของศาสนาเหล่านั้นๆ ด้วย ซึ่งโดยส่วนใหญ่กรอบเหล่านี้ จะเกิดจากจิตเล็กๆ ของสาวกมากกว่าองค์ศาสดา แต่ **OSHO** สลัดเปลือกออกทั้งหมด และเข้าหาแก่นอย่างไม่พูดพร่ำทำเพลง

แม้กระทั่งสองสามวันนี้ ผมก็ได้ซื้อหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า The Heart of Tibetan Buddhism (โดย **OSHO**) พอตีผมไปกับเมธาวี เลิศรัตน เธอเป็นผู้ติดตามสนใจทิเบตอย่างต่อเนื่อง เธอหัวเราะหึๆ และคิดว่า **OSHO** จะเข้าถึงทิเบตและปัญญาอันลุ่มลึกของวัชรยานได้หรือ ก็เธอ

ไม่ได้เป็นอยู่อย่างพระทิเบตนี้ แต่ผมว่าอย่างไร **OSHO** ก็น่าสนใจ เขาเขียนเป็นเล่มหนาเลย หนังสือพิมพ์สวยมาก หากมีเวลาได้อ่านแล้ว จะหาทางเขียนเล่าออกมาในโอกาสต่อๆ ไป และผมเห็นงานของ **OSHO** มีเรื่องอันเกี่ยวข้องกับตันตระไม่ต่ำกว่าสามเล่ม (เท่าที่เห็นในร้านหนังสือเท่านั้น) ผมเคยอ่านเล่มหนึ่งที่เขาเขียนเกี่ยวกับตันตระ เขาเขียนได้สวยงามมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความลุ่มลึกคมคาย ผมว่า **OSHO** อยู่ ณ พรหมแดนความรู้ของศาสนาทั้งหลายทีเดียว เขาไม่เข้าหาท่านเหล่านั้น อย่างแหๆ หากแต่เข้าหาอย่างกล้า ทำหายและเป็นตัวของตัวเอง เมื่อเข้าหาอย่างกล้าทำหาย กล้าเทียบเคียงกับประสบการณ์ตรงของตัวเอง งานของเขาที่เขียนเกี่ยวกับการค้นพบของศาสนาเหล่านี้ จึงน่าสนใจมาก จึงสดใหม่ เป็นตัวของตัวเองที่เรียกว่า Original หรือเป็นงานระดับต้นฉบับ ผมเองจากประสบการณ์ส่วนตัว ทุกครั้งที่อ่านงานของเขา จะได้ญาณทัศนะใหม่ๆ เสมอ ทำให้การก้าวอย่างสายธารแห่งความตื่นรู้ ไร้ใจ ฉียบคม ทะลุทะลวง ทุกครั้งไป

เช่นเดียวกัน... “เชวาร์นัญญา” เล่มนี้ เขาปูพื้นด้วยเรื่องเล่าง่ายๆ หลายๆ เรื่องที่อาจจะผ่านเข้ามาในชีวิตของเราเช่นกัน แล้วก็ค่อยๆ หยอด ความลุ่มลึกด้วยภาษาอันเรียบง่ายและทรงพลังเข้ามาโดยลำดับ อันนี้ ไม่ผิดหวังสำหรับผู้แสวงความลุ่มลึกทางความคิดอ่านหรือทางสติปัญญา ไม่ผิดหวังสำหรับนักปฏิบัติธรรมที่ไม่ติดแหง็กอยู่เพียงสำนักใดสำนักหนึ่ง ไม่ผิดหวังสำหรับผู้ที่ไม่สนใจศาสนา แต่ต้องการอิสรภาพที่แท้จริงอย่างหนึ่ง อย่างไม่ไย ไม่ผิดหวังสำหรับคนที่ต้องการผสมผสานสติปัญญาของโลก ให้มารวมกันเป็นหนึ่งเดียว

และเมื่อ ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต มาแปลหนังสือของ **OSHO** อีกครั้งหนึ่ง ภาษาของเขาก็ยิ่งกลมกลืนกลมกล่อมน่าอ่าน กระชับ เนียน มีพลัง สามารถสื่อสารความเป็น **OSHO** ออกมาได้เป็นอย่างดี

สารบัญ

อารัมภบท	12
เขาวนปัญญาไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านคิด	13
เขาวนปัญญา – ของขวัญที่ได้มาจากธรรมชาติ	16
บทกวีที่มาจากใจ	37
ตัวตนที่เปิดกว้าง	42
อะไรทำให้คนโง่เขลา	46
ปรับตัวเพื่อความอยู่รอด	49
ดิ้นรนเพื่อค้นหาประสิทธิภาพ	57
การสะกดกลั่น และการบงการ	62
เป็นบาปเพราะไม่เชื่อฟัง	68
ก็แค่ทำไปตามคำสั่ง	74
จิตใจ – กล่องแพนโดรา	80
ก้าวออกมาจากปรัมมิต	104
จากจิตที่คิดนึกสู่จิตว่าง	114
จากการคิดมาเป็นการเข้าใจ	123

จากการตอบโต้มาเป็นการตอบสนอง	129
จากความเชื่อมาเป็นศรัทธา	132
จากความเห็นใจมาเป็นเมตตา	134
จากการสื่อสารมาเป็นการผสมใจ	136
เจ้านายกับคนรับใช้	139
สิ่งที่รู้ สิ่งที่ยังไม่รู้ และสิ่งที่รู้ไม่ได้	142
อิสระจากเงื่อนไข – ออกไปนอกกล่อง	158
การไม่เชื่อฟังที่แตกต่าง	164
เขาวนปัญญาของควมไร้เดียงสา	174
การมีชีวิตอยู่คือของขวิญญ	188
การค้นพบสวิตช์ปิด-เปิด	191
ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย	196
กระจำงแจ่งในตน	209
อาการที่เห็น เป็นต้งชั้นบันได หรือสิ่งที่ขวางกั้น	212
ปุจณา-วิสัยณา	213
ปัจฉิมกถา	262
ค้นพบเขาวนปัญญาได้ด้วยการเจริญภาวนา	263
เกี่ยวกับผู้บรรยาย	274
ศุนย์ปฏิบัติภาวนาสากล OSHO	277
เกี่ยวกับผู้แปลและเรียบเรียง	278

อาร์มภบท

เชาวน์ปัญญาไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านคิด

SAMPLE

สิ่งสำคัญอันดับแรกก็คือเชาวน์ปัญญา (Intelligence) ไม่ใช่ความฉลาดปราดเปรื่องอันเนื่องมาจากการศึกษา การศึกษาไม่ใช่เชาวน์ปัญญาที่แท้จริง มันเป็นของปลอม มันไม่ได้เป็นของท่าน มันเป็นสิ่งที่ถูกหยิบยืมมาเท่านั้น

เชาวน์ปัญญาเป็นการเติบโตของจิตสำนึกที่อยู่ภายใน มันไม่ใช่เรื่องความรู้ มันเป็นเรื่องความสามารถที่จะสงบนิ่งได้ คนที่มีเชาวน์ปัญญาจะไม่ทำอะไรโดยใช้ประสบการณ์จากอดีต เขาจะอยู่กับปัจจุบันเท่านั้น เขาจะไม่ตอบโต้ (React) เขาเพียงแค่ตอบสนอง (Respond) ด้วยเหตุนี้เขาจึงเป็นคนที่ยากที่จะคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ไม่มีใครเคยได้ว่าเขาจะทำอะไรต่อไป

มีชายสามคน คนหนึ่งเป็นคาทอลิก คนที่สองเป็นโปรเตสแตนต์ และคนที่สามเป็นยิว พวกเขากำลังคุยกับเพื่อนคนหนึ่งซึ่งจะมีชีวิตอยู่ได้แค่อีกหกเดือนเท่านั้น

ชายคนที่เป็นยิวถามเพื่อนที่เป็นคาทอลิกว่า “เอ็งจะทำอะไรถ้าหมอบอกว่าเอ็งจะมีชีวิตอยู่ได้แค่เพียงหกเดือน?”

“โอ้!” เพื่อนที่เป็นคาทอลิกอุทานออกมาพร้อมกับพูดว่า “ข้าจะบริจาคทุกสิ่งทุกอย่างให้กับโบสถ์ จะเข้าพิธีศีลมหาสนิททุกวันอาทิตย์ และจะสวดภาวนาพระแม่มาเรียอย่างสม่ำเสมอ”

“แล้วเอ็งล่ะ?” เขาหันไปถามเพื่อนที่เป็นโปรเตสแตนต์

“ข้าจะขายสมบัติทั้งหมด แล้วก็ไปล่องเรือเที่ยวรอบโลกอย่างมีความสุขนะสิ”

“แล้วเอ็งล่ะ?” เขาหันไปถามเพื่อนที่เป็นยิว

“ข้านะหรือ! ข้าคงจะไปหาหมอกคนใหม่”

นี่แหละ ชาวนับัญญา!

เชาว์ปัญญา –
ของขวัญที่ได้มาจากธรรมชาติ

SAMPLE

เขาวนั้บญญาเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน มันเป็นคุณสมบัติที่เป็นธรรมชาติของชีวิต มันก็เหมือนกับการที่ไฟนั้นร้อน อากาศนั้นมองไม่เห็น น้ำไหลลงสู่ที่ต่ำ เขาวนั้บญญาของชีวิตก็เป็นเช่นกัน

เขาวนั้บญญาไม่ได้หมายถึงการเข้าถึงอะไรอย่างหนึ่ง ท่านเกิดมาพร้อมกับเขาวนั้บญญา ต้นไม้ก็มีเขาวนั้บญญาในรูปแบบของต้นไม้ เป็นเขาวนั้บญญาที่เพียงพอสำหรับชีวิตของต้นไม้ นกก็มีเขาวนั้บญญา เจกเช่นเดียวกับสัตว์อื่น ๆ แท้ที่จริงแล้วสิ่งที่ศาสนาทั้งหลายเรียกว่าพระเจ้าก็คือสิ่งนี้ จักรวาลก็มีเขาวนั้บญญา เขาวนั้บญญาซ่อนอยู่ในทุกแห่งหน หากท่านมีดวงตาที่สามารถมองเห็น ท่านจะเห็นมันอยู่ทั่วทุกที่ ชีวิตนี้ก็คือเขาวนั้บญญา

จะมีก็แต่คนเท่านั้นที่สามารถเป็นสิ่งที่ไม่มีความวณั้บญญาได้ คนได้ทำลายการสั่นไหวอันเป็นธรรมชาติของชีวิตไป การไม่มีความวณั้บญญาเกิดได้เฉพาะในคนเท่านั้น ท่านเคยเห็นนกตัวไหนโง่บ้างไหม? ท่านเคยเห็นสัตว์ตัวไหนบ้างที่โง่? ไม่มีเลย สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเฉพาะแต่ในคนเท่านั้น คงต้องมีอะไรบางอย่างที่ไม่ถูกต้อง เขาวนั้บญญาของคนถูกทำให้เสียหาย ถูกทำให้เพี้ยน ถูกทำให้ฟักลพิการ

และการเจริญภาวนา (Meditation) ก็คือสิ่งที่จะเยียวยาความเสียหายเหล่านั้น ท่านอาจจะไม่ต้องการการภาวนาเลยหากท่านถูกทิ้ง

ให้อยู่ตามลำพัง หากนักบวชและนักการเมืองไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเขาวรรณปัญญาของท่าน ท่านก็คงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องใช้การภาวนาเลย การภาวนาทำหน้าที่เหมือนยา ถ้ามีเชื้อโรคเข้ามา ท่านก็ต้องการการภาวนา แต่ถ้าไม่มีเชื้อโรค ท่านก็ไม่ต้องการการภาวนา มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่คำว่ายา (Medicine) และการภาวนา (Meditation) นั้นมาจากรากศัพท์คำเดียวกัน คำคำนั้นก็คือ Medicinal

เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมกับเขาวรรณปัญญา เมื่อเด็กเกิดมาพวกเราก็เข้าไปยุ่งกับเขา เข้าไปทำลายเขาวรรณปัญญาของเขา เพราะว่าเขาวรรณปัญญานั้นเป็นอันตรายต่อโครงสร้างทางการเมือง ต่อโครงสร้างทางสังคม ต่อโครงสร้างทางศาสนา มันเป็นอันตรายต่อผู้นำศาสนา ต่อนักบวช ต่อผู้นำมันเป็นอันตรายต่อสภาพที่หยุดนิ่ง ต่อสิ่งที่ลงตัว เขาวรรณปัญญาเป็นการขบถที่เป็นธรรมชาติ เขาวรรณปัญญาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถถูกบังคับให้รับใช้สิ่งต่างๆ ได้ เขาวรรณปัญญาเป็นสิ่งที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถถูกบังคับให้เป็นกลไกที่เลียนแบบได้

คนเรามักจะถูกเปลี่ยนแปลงไปให้กลายเป็นเอกสารสำเนา ต้นฉบับของพวกเขาก็จำเป็นต้องถูกทำลาย เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว สิ่งไร้สาระทั้งหลายคงจะเกิดขึ้นไม่ได้บนโลกใบนี้ ที่เราต้องการผู้นำเพราะว่าเราถูกทำให้ไม่มีเขาวรรณปัญญาไปแล้ว เพราะไม่เช่นนั้นแล้วคงไม่จำเป็นต้องมีผู้นำใดๆ หากไม่เราจึงต้องเดินตามใครด้วย? เราน่าจะเดินตามเขาวรรณปัญญาของเรา หากมีคนบางคนต้องการจะเป็นผู้นำ สิ่งแรกที่เขาจะต้องทำก็คือทำลายเขาวรรณปัญญาของท่าน ท่านจะถูกสั่นคลอนลงไปจนถึงราก ท่านจะถูกทำให้หวาดกลัว ท่านจะถูกทำให้เสียความมั่นใจในตัวเอง นั่นเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องทำก่อนที่ผู้นำจะเดินเข้ามา

ถ้าท่านเป็นคนที่มีเขาวรรณปัญญาแล้วละก็ ท่านจะแก้ไขปัญหาด้วยตัวท่านเอง เขาวรรณปัญญานั้นเพียงพอแล้วที่จะใช้แก้ปัญหานั้นทั้งหลาย

จริง ๆ แล้วปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน ท่านมีเขาวนัปัญหา มากกว่าปัญหาเหล่านั้น มันเป็นเรื่องที่ถูกกำหนดมาแล้ว มันเป็นเรื่องของชีวิต ที่ท่านได้มาจากธรรมชาติ แต่ทว่าบรรดาผู้ที่ทะเลาะทะเลาะต้องการ จะปกครองท่าน ต้องการจะอยู่เหนือท่าน พวกเขาเหล่านั้นไม่แตกต่าง ะไรจากคนบ้า พวกเขาสร้างความหวาดกลัวขึ้นมาในตัวท่าน ความ หวาดกลัวนั้นคือปลาน้ำเค็มคล้ายกับสนิม มันทำลายเขาวนัปัญหาที่ท่าน มีอยู่ทั้งหมด ถ้าหากท่านต้องการทำลายเขาวนัปัญหาของใครก็ตาม สิ่งแรกที่ท่านต้องทำก็คือการสร้างความปลอดภัย สร้างนรก และทำให้ คนทั้งหลายตกใจกลัว เมื่อมีผู้ที่กลัวนรก พวกเขา ก็จะโค้งคำนับบรรดานักบวช พวกเขาจะเชื่อฟังนักบวชเพราะถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟัง พวกเขา ก็อาจจะต้อง ไปพบกับไฟนรก พวกเขากลัว พวกเขาต้องการป้องกันตัวจากไฟนรกนั้น ดังนั้นจึงต้องการนักบวช นักบวชกลายเป็นสิ่งที่จำเป็น

ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า... มีชายสองคนเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกัน มันเป็นเรื่องที่ไม่มีใครเหมือน พวกเขาพากันเดินทางไปทั่วประเทศ หุ้นส่วน คนหนึ่งจะเข้าไปในเมือง ตอนกลางคืนจะเดินไปทั่วเมืองพร้อมกับสาด น้ำมันดำไปตามหน้าต่างของชาวบ้าน หลังจากนั้นอีกสองสามวันหุ้นส่วน อีกคนหนึ่งก็จะมาเสนอขายบริการทำความสะอาดน้ำมันดำที่หน้าต่างของ ชาวบ้าน ซึ่งชาวบ้านนั้นจำเป็นต้องจ่ายเงิน แนนอนชาวบ้านจำเป็นต้อง จ่ายเงิน สองคนนี้เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกัน คนหนึ่งทำให้เกิดความเสียหาย อีกคนหนึ่งรับอาสาเข้ามาแก้ไข

ความกลัวจำเป็นต้องถูกสร้างขึ้นมา ความโลภจำเป็นต้องถูกสร้าง ขึ้นมา เขาวนัปัญหาไม่ใช่ความโลภ ท่านจะประหลาดใจที่รู้ว่าคนที่ มี เขาวนัปัญหาจะไม่โลภ ความโลภเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะที่ไร้ซึ่งเขาวนัปัญหา การที่ท่านสะสมเก็บไว้เพื่อวันพรุ่งนี้ นั่นเป็นเพราะท่านไม่มั่นใจว่าพรุ่งนี้ ท่านจะสามารถจัดการชีวิตของท่านได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสะสม

ไปทำไม? ท่านกลายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว ท่านกลายเป็นคนโลภโมโหสัน เป็นเพราะว่าท่านไม่รู้ว่าจะพุ่งนี้ชาวนาปัญญาของท่านจะสามารถจัดการ กับชีวิตของท่านได้หรือไม่? ท่านไม่มั่นใจในชาวนาปัญญาของท่าน ดังนั้น ท่านจึงสะสม ท่านกลายเป็นคนละโมภ คนที่มั่นใจในชาวนาปัญญาจะไม่มี ความกลัวและจะไม่โลภ

ความโลภและความกลัวนั้นอยู่ด้วยกัน นั่นคือสาเหตุที่สวรรค์และ นรกอยู่ด้วยกัน นรกคือความกลัว สวรรค์คือความโลภ จงสร้างความกลัว ให้เกิดขึ้นในคนและสร้างความโลภให้เกิดขึ้นในคน ทำให้คนโลภมากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ทำให้คนมีความอยากมากจนกระทั่งว่าชีวิตนี้ไม่มีอะไร จะทำให้พวกเขาพอใจได้ แล้วพวกเขาก็จะหันหน้าไปหาคนกับวช ไปหาผู้นำ จากนั้นพวกเขาก็จะเริ่มคิดฟุ้งซ่านเกี่ยวกับชีวิตที่อยู่ในอนาคต ที่ที่ความ ปรารถนาอันโง่เขลาและความฟุ้งซ่านอันไร้สาระของพวกเขาก็ได้เติมเต็ม ท่านเห็นไหม ความต้องการในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้มัน มันทำให้ท่านไร้ซึ่ง ชาวนาปัญญา

คนที่มีชาวนาปัญญาจะพึงพอใจในสิ่งที่เป็นไปได้ เขาทำงานเพื่อ สิ่งที่ควรจะเป็น เขาจะไม่ทำในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้และไม่น่าจะเป็น เขาเห็น ชีวิตไปพร้อม ๆ กับเห็นข้อจำกัดของมัน เขาไม่ได้สรรหาแต่ความสมบูรณ์แบบ ผู้ที่ต้องการแต่ความสมบูรณ์แบบคือพวกที่ประสาท หากท่านต้องการ ความสมบูรณ์แบบ ท่านจะกลายเป็นคนโรคประสาท

ตัวอย่างเช่น หากท่านรักผู้หญิงสักคนหนึ่ง และท่านต้องการ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีแบบที่ไม่มีที่ติ รับรองได้ว่าท่านจะต้อง เป็นบ้าแน่ๆ และหล่อนก็จงจะเป็นบ้าด้วยเช่นกัน มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะความซื่อสัตย์ความจงรักภักดีอย่างไม่มีที่ติมันหมายความว่า หล่อนจะคิดจะผันถึงชายใด ๆ ไม่ได้เลย มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ท่านเป็นใครกัน? ทำไมหล่อนถึงได้ตกหลุมรักท่าน? ก็เพราะว่าท่านเป็นผู้ชาย ถ้าหล่อน

ตกหลุมรักท่านได้ ทำไมหล่อนจะคิดถึงคนอื่นไม่ได้ล่ะ? สิ่งที่เป็นไปได้ยังคงเปิดกว้างอยู่ หล่อนจะอย่างไรในเมื่อหล่อนเห็นคนที่หน้าตาดีเดินผ่านมาแล้วความปรารถนาก็เกิดขึ้นในตัวหล่อน? แม้แต่เพียงคิดว่า “ชายคนนี้หล่อนจิง” มันก็คือความปรารถนา ความปรารถนาได้มาปรากฏตัวเพียงแต่ท่านพูดว่าสิ่งนี้สวยงาม มันก็หมายความว่าท่านต้องการจะครอบครองการเป็นเจ้าของจะทำให้ท่านมีความสุข

ดังนั้นเมื่อท่านถามถึงความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์แบบอย่างที่คุณถามหากัน มันก็พาไปสู่ความขัดแย้ง และท่านเองก็จะตกเป็นผู้ต้องสงสัย ท่านเองยังคงสงสัยตัวท่าน เพราะว่าท่านรู้จักจิตใจของท่านดี ท่านเองยังคิดถึงหญิงอื่น แล้วท่านจะไว้วางใจคนรักของท่านได้อย่างไรว่าจะไม่ไปคิดถึงชายอื่น? ท่านรู้ว่าท่านคิดอะไร ท่านรู้ว่าหล่อนก็คิดเรื่องเดียวกันนั้น มันทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจ ความขัดแย้ง ความเจ็บปวดขึ้นมา ความรักที่น่าจะเป็นไปได้กลายเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะความปรารถนาที่เป็นไปไม่ได้ของเรา

คนเรามักถามหาในสิ่งที่ทำไม่ได้ เช่น ต้องการความมั่นคงสำหรับอนาคต ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้... ต้องการความมั่นคงที่แน่นอนสำหรับวันพรุ่งนี้ ไม่มีใครกล้าให้คำรับรองได้ มันไม่ใช่ธรรมชาติของชีวิต คนที่มีเขาวนัญญาจะรู้ว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ธรรมชาติของชีวิต อนาคตเป็นสิ่งที่เปิดกว้าง บางทีธนาคารอาจจะล้ม ภรรยาอาจจะหนีตามใครไป สามีอาจจะตาย ลูกอาจจะไม่สนใจใยดี ไม่มีใครรู้เรื่องเกี่ยวกับวันพรุ่งนี้? ท่านอาจจะล้มป่วย ท่านอาจจะกลายเป็นคนพิการ ใครจะรู้เรื่องของวันพรุ่งนี้?

การถามถึงความมั่นคงสำหรับวันพรุ่งนี้เป็นสิ่งที่แสดงถึงความกลัวที่อยู่ในตัวท่าน ความมั่นคงเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ดังนั้นเมื่อท่านกลัวความไม่มั่นคง ความกลัวของท่านจะไม่ถูกทำลาย ความกลัวจะยังคงอยู่ที่นั่น ท่านจะมีแต่ความหวาดผว ในขณะนั้นท่านก็จะพลาดช่วงเวลาแห่ง

ปัจจุบัน ความปรารถนาในเรื่องของความมั่นคงในอนาคตได้ทำลายเวลาปัจจุบันของท่าน และมันก็เป็นเพียงสิ่งเดียวในชีวิตที่ท่านมีอยู่ ยิ่งท่านปรารถนามากขึ้นเท่าใด มันก็ยิ่งทำให้ท่านถูกสั่นคลอน กลัว และโลกมากยิ่งขึ้น

เด็กที่เกิดมาถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เปิดกว้างค่อนข้างมากและก็มีชาวน์ปัญญาอย่างที่สุด แต่ทว่าพวกเราได้ถามใส่เขา พวกเราเริ่มทำลายชาวน์ปัญญาของเขา พวกเราเริ่มสร้างความกลัวให้กับเขา บางท่านเรียกมันว่าเป็นการสอน บางท่านเรียกมันว่าเป็นการพัฒนาให้เด็กมีทักษะความสามารถที่จะจัดการกับชีวิตได้ จากที่เขาไม่กลัว ท่านก็สร้างความกลัวให้กับเขา

ระบบการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ท่านเริ่มทำให้เขาไร้ซึ่งชาวน์ปัญญาไปเรื่อย ๆ ระบบการศึกษาเรียกร้องสิ่งที่โงเขลาเบาปัญญา บอกว่าต้องจำสิ่งที่โงเขลาเหล่านั้น เป็นสิ่งที่เด็กและชาวน์ปัญญาในธรรมชาติไม่เห็นว่าเป็นประเด็นที่สำคัญอะไรเลย จำไปเพื่ออะไร? เด็กมองไม่เห็นประเด็น ทำไมต้องยึดสิ่งเหล่านี้เข้าไปในหัวของเขา? แต่ทว่ามหาวิทยาลัย วิทยาลัย บ้าน ครอบครัว ผู้หวังดีต่างก็พูดว่า “ใส่มันเข้าไปก่อน! ถึงตอนนี้เจ้าไม่รู้ว่าจะใส่ไปทำไม แต่ในวันข้างหน้าเจ้าก็จะรู้”

อัดมันเข้าไปไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ หรือสิ่งที่ไร้สาระทั้งหลาย ที่คนกลุ่มหนึ่งได้ทำลงไป ความบ้าบอทั้งหลาย จงศึกษามัน! ทั้ง ๆ ที่เด็กยังไม่เห็นประเด็นว่ามันสำคัญอย่างไร ทำไมต้องจำให้ได้ว่ากษัตริย์องค์นั้นองค์นี้ปกครองประเทศอังกฤษจากวันที่เท่าใดถึงวันที่เท่าใด? ทำไมพวกเขาต้องจำสิ่งที่โงเขลานั้น และก็เป็นที่ไปตามธรรมชาติที่ชาวน์ปัญญาของเขาแบกรับภาระหนักมากขึ้น ๆ จนพิการไป ชาวน์ปัญญาของเขาเริ่มขึ้นสนิม พอถึงเวลาที่เขาเรียนจบมหาวิทยาลัย เขาก็ได้กลายเป็นคน

ที่ไร้ชาวน้ปัญญาไปโดยบริบูรณ์ มหาวิทยาลัยได้ชื่อว่าทำงานสำเร็จแล้ว มีน้อยคนมากที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วยังคงมีชาวน้ปัญญาหลงเหลืออยู่ มีน้อยคนที่จะสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้จากมหาวิทยาลัย และมีน้อยคนที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วยังคงรักษาชาวน้ปัญญาของเขาไว้ได้ มันเป็นกลไกที่ยิ่งใหญ่มากในการทำลายท่าน

เมื่อใดที่ท่านได้รับการศึกษา ท่านก็จะเป็นคนที่ไร้ชาวน้ปัญญาไปทันที

ท่านเห็นสิ่งนี้หรือไม่? ผู้ที่ได้รับการศึกษาจะแสดงอาการที่ไร้ชาวน้ปัญญาอย่างยิ่ง ถ้าไม่เชื่อลองหาชาวบ้านที่ไม่ได้รับการศึกษา ท่านจะพบว่าชาวน้ปัญญาอันบริสุทธิ์ของพวกเขายังคงทำงานอยู่ ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า...

ผู้หญิงคนหนึ่งพยายามที่จะเปิดเครื่องกระป๋อง แต่หล่อนไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร หล่อนจึงไปเปิดคู่มือทำอาหารอ่าน ในขณะที่หล่อนกำลังอ่านคู่มืออยู่นั้น พ่อครัวก็ได้เปิดกระป๋องไปแล้ว เมื่อหล่อนกลับมาเห็นก็ประหลาดใจพร้อมกับถามพ่อครัวว่า “คุณทำได้อย่างไร?” พ่อครัวพูดว่า “คุณผู้หญิงครับ สำหรับคนที่อ่านหนังสือไม่เป็น ก็จำเป็นต้องใช้ชาวน้ปัญญาที่มีอยู่ครับ!”

ถูกต้องแล้ว เมื่อท่านอ่านหนังสือไม่เป็น ท่านก็ต้องใช้ชาวน้ปัญญาของท่าน ท่านจะทำสิ่งอื่นใดได้ล่ะ? ในขณะที่ท่านอ่านหนังสือ ท่านไม่ต้องการชาวน้ปัญญา เพราะว่าหนังสือจะช่วยจัดการเรื่องต่างๆ ให้ท่าน

ท่านเคยสังเกตไหมล่ะ? ใครที่เริ่มใช้พิมพ์ดีดเป็นกิจวัตร ในที่สุดลายมือของเขาจะไม่สวยอีกต่อไป เขาไม่จำเป็นต้องเขียนเพราะ

เครื่องพิมพ์ดีดได้ทำงานแทนแล้ว และในทำนองเดียวกันหากท่านมีเครื่องคิดเลขอยู่ในกระเป๋า ท่านก็จะคิดเลขไม่เป็น เพราะว่าตอนนี้ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปแล้ว อีกไม่นานคนทุกคนก็จะมีคอมพิวเตอร์เล็กๆ ติดตัวไว้ และมีข้อมูลต่างๆ มากมายของสารานุกรมบริทานิกายูในนั้นแล้วท่านก็ไม่จำเป็นต้องใช้เซาวันปัญญาเลย เพราะคอมพิวเตอร์จะจัดการทุกอย่างให้ท่าน

ลองไปพูดคุยกับชาวป่า คนที่ไม่มีการศึกษา หรือชาวบ้านดู ท่านจะพบกับเซาวันปัญญาที่ยากจะอธิบาย ถึงแม้พวกเขาจะไม่รอบรู้ไม่หูไวตาไว ถึงแม้พวกเขาจะไม่ใช่นักเรียน แต่พวกเขาเป็นผู้ที่มีเซาวันปัญญาค่อนข้างมาก เซาวันปัญญาของพวกเขาแน่นคล้ายกับเปลวไฟปราศจากควัน

สังคมได้ทำอะไรที่ผิดพลาดกับชีวิตของมนุษย์ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม มันต้องการให้ท่านตกเป็นทาส ต้องการให้ท่านกลัวตลอดเวลา ต้องการให้ท่านละโมภตลอดเวลา ต้องการให้ท่านทะเลาะทะเลาะกันใหญ่ใฝ่สูง ต้องการให้ท่านแข่งขันกันอยู่เสมอ ต้องการให้ท่านไร้ซึ่งเมตตาเติมไปด้วยความโกรธ ความเกลียดชัง ต้องการให้ท่านคงไว้ซึ่งความอ่อนแอ ชอบการเอาอย่าง ลอกเลียนแบบเหมือนกับการทำสำเนา มันไม่ต้องการให้ท่านเป็นต้นฉบับให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และเป็นผู้ที่ทวนกระแส แปล่าเลย และนี่คือสาเหตุที่เซาวันปัญญาของท่านถูกทำลาย

การภาวนาจะช่วยแก้ไขสิ่งที่สังคมได้ทำไว้กับท่าน การภาวนาเป็นการทวนกระแส มันจะเข้ามาพลิกฟื้นสิ่งที่เสียหาย มันจะเข้ามาทำลายความเจ็บป่วย เมื่อใดก็ตามที่ความเจ็บป่วยของท่านหายไป ความสุขภายในใจก็จะเกิดขึ้นเอง

ช่วงศตวรรษที่ผ่านมา เรื่องทั้งหลายได้ไปไกลมาก การศึกษาแบบครอบจักรวาลนำมาซึ่งหายนะ โปรดเข้าใจด้วยว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ต่อต้าน

เรื่องการศึกษา ข้าพเจ้าเพียงแต่ไม่เห็นด้วยกับการศึกษา “แบบที่เป็นอยู่” มันเป็นไปได้ที่จะมีการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป เป็นการศึกษาที่จะช่วยลับคมให้กับเขาวรรณปัญญาของท่าน ไม่ใช่ไปทำลายมัน เป็นการศึกษาที่ไม่ได้มาเพิ่มภาระให้กับเขาวรรณปัญญาด้วยการให้จดจำสิ่งต่างๆ รวมทั้งความรู้ทั้งหลายที่ไม่จำเป็น เป็นการศึกษาที่ไม่ได้มาเพิ่มภาระใดๆ หากแต่ช่วยให้เขาวรรณปัญญาสว่างไสวสดใสเยาว์วัยอยู่เสมอ

การศึกษาแบบที่เป็นอยู่นี้มีแต่ทำให้ท่านมีความสามารถในการจำเท่านั้น การศึกษาแบบที่ต้องการจะทำให้ท่านเกิดความกระฉ่างแจ้ว การศึกษาแบบปัจจุบันทำลายความคิดสร้างสรรค์ของท่าน การศึกษาแบบที่ต้องการจะช่วยให้ท่านมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

การศึกษาอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการจะไม่มีมีการเรียกร้องให้เด็กต้องตอบในลักษณะเดียวกันหมด จะต้องไม่สนับสนุนการทำตามแบบซ้ำซาก การท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง จะต้องเป็นการศึกษาที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ยอมรับได้แม้ว่าคำตอบนั้นจะไม่ตรงกับที่ได้เฉลยไว้ ให้การชื่นชมเด็กที่มีคำตอบใหม่ๆ กับคำถามเดิมๆ นั้นแน่นอนละคำตอบของเด็กคงจะไม่เฉียบคมเหมือนคำตอบของโสเครติส เป็นธรรมชาติอยู่แล้วที่คำตอบของเด็กเล็กๆ จะไม่ชัดเจนดังเช่นคำตอบของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ หากท่านต้องการให้คำตอบของเด็กชัดเจนแจ่มแจ้งเช่นคำตอบของไอน์สไตน์นั้นเป็นเรื่องที่โง่เขลาจริงๆ เพียงแค่เด็กมีความคิดสร้างสรรค์นั้นก็เป็นการเดินไปถูกทางแล้ว และในวันข้างหน้าเราอาจจะได้อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ มาอีกคนหนึ่งก็ได้ ขอเพียงแค่เขาพยายามสร้างบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ซ้ำแบบใคร ให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ คนทุกคนมีข้อจำกัด แต่การที่เขามีความมานะพยายามลงสร้างสิ่งใหม่ๆ นั่นก็เป็นการเพียงพอต่อความชมเชยให้กำลังใจได้แล้ว

การศึกษาไม่ควรจะเป็นการแข่งขัน คนแต่ละคนไม่ควรจะถูก

ตัดสินด้วยการเปรียบเทียบกับคนอื่น การแข่งขันเป็นการทำลายล้างที่รุนแรง คนบางคนไม่เก่งคณิตศาสตร์ ท่านก็บอกว่าเขาไม่เอาไหน เขาอาจจะเก่งวิชาช่างไม่แต่ก็ไม่มีการสังเกตเห็น คนบางคนอาจจะไม่เก่งอักษรศาสตร์ ไม่เก่งวรรณคดี ท่านก็คิดว่าพวกเขาโง่ บางคนอาจจะเก่งทางดนตรี ทางการเดินราก็ได้

การศึกษาที่แท้จริงจะช่วยให้คนได้ค้นพบชีวิตที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ถ้าหากเด็กเกิดมาเพื่อจะเป็นช่างไม้ นั่นคือสิ่งที่เหมาะสมสำหรับเขา ไม่ควรจะมีใครมาบังคับให้เขาเป็นสิ่งอื่นใด โลกนี้จะเป็นโลกแห่งเขาวนัญญาอันยิ่งใหญ่ หากยอมให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง เราอาจช่วยเหลือสนับสนุนทุกวิถีทางโดยที่ไม่เข้าไปแทรกแซงใดๆ หากเด็กต้องการจะเป็นนักเดินนั้นก็เป็นเรื่องที่ดี เราต้องมีนักเดินมากๆ โลกนี้ยังต้องการนักเดินอีกมากมาย หรือถ้าเด็กต้องการจะเป็นกวี ก็เป็นเรื่องดีเช่นกัน เพราะโลกเรายังต้องการบทกลอนอีกมากมาย หากเด็กต้องการจะเป็นช่างไม้หรือชาวประมง เยี่ยมเลย ไม่มีความจำเป็นที่ทุกคนจะต้องสนใจอยากเป็นประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี จริงๆ แล้วถ้าคนจำนวนน้อยสนใจในตำแหน่งเหล่านั้น นั่นถือว่าโชคดีมากเลย

ปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างกลับสับสนอลหม่าน คนที่ต้องการจะเป็นช่างไม้ก็กลายเป็นหม้อ คนที่ต้องการจะเป็นหม้อก็กลายเป็นช่างไม้ แต่ละคนอยู่ผิดที่ผิดทาง ดังนั้นในทุกๆ ที่จึงมีแต่ผู้ที่ไร้ซึ่งเขาวนัญญา แต่ละคนกำลังทำงานของคนอื่น เมื่อใดก็ตามที่ท่านเริ่มเห็นสิ่งนี้ ท่านจะเข้าใจดีว่าทำไมคนแต่ละคนจึงประพฤติตนอย่างไม่มีเขาวนัญญา

ในประเทศอินเดียผู้ที่เจริญภาวนาได้ลึกจะเข้าถึงคำคำหนึ่ง คำนั้นก็คือ “Swadharma” หรือธรรมชาติแห่งตัวตน มันเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความเกี่ยวข้องอันยิ่งใหญ่สำหรับโลกอนาคต ครั้งหนึ่งกฤษณะได้พูดว่า “เป็นการดีที่จะตายในธรรมชาติแห่งตัวตน จงเดินตามธรรมชาติที่เป็น

ตัวตนของท่าน ธรรมชาติของคนอื่นเป็นสิ่งอันตราย อย่าได้กลายเป็น
ผู้ที่เอาอย่างคนอื่น จงเป็นตัวของตัวเอง”

ข้าพเจ้าเคยได้ยินเรื่องเรื่องหนึ่ง...

บิลขอรับการล้างดวงมูสเมื่อเขาสะสมเงินได้มากพอ เขาก็ออกเดินทางไปยังป่าทางตอนเหนือ ที่นั่นเขาได้
ตระเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น เจ้าของร้านขาย
อุปกรณ์แนะนำให้เขาว่าจ้างปีแอร์ผู้ที่มีความสามารถ
ในการส่งเสียงเรียกกวางมูสได้เก่งที่สุดในแถบนี้

“มันเป็นความจริง” เจ้าของร้านพูด “ถึงแม้ค่าตัว
ปีแอร์จะแพง แต่การส่งเสียงเรียกกวางของเขานั้นค่อนข้าง
มีคุณภาพและแฝงไปด้วยเสน่ห์ รับรองว่าไม่มีกวางตัวผู้
ตัวไหนจะทนเสียงเรียกของเขาได้”

บิลถามต่อไปว่า “มันมีขั้นตอนอย่างไร?”

เจ้าของร้านอธิบายว่า “ปีแอร์จะหันไปที่กวางมูส
ที่อยู่ห่างออกไปสามร้อยหลา เขาจะเอามือป้องปากแล้ว
ส่งเสียงครั้งแรกออกไป เมื่อกวางมูสได้ยิน มันจะตื่นเต้น
และเริ่มมีความต้องการ มันจะเดินเข้ามา พอมาถึงระยะ
สองร้อยหลา ปีแอร์ก็จะส่งเสียงเรียกอีกครั้งหนึ่ง เพิ่ม
เสียง “อุมฟ” เข้าไปอีกเล็กน้อย กวางตัวผู้จะกระโดด
โลดเต้นด้วยความกำหนัด และมันก็จะเดินเข้ามาในระยะ
ที่เห็นได้ชัดประมาณหนึ่งร้อยหลา ตอนนีปีแอร์จะส่งเสียง
เรียกที่เร่าร้อนและลากเสียงออกไปอีกเล็กน้อย ซึ่งจะ
กระตุ้นให้เจ้ากวางตัวผู้ปั่นป่วนด้วยแรงแห่งตณฺหาจนมัน
เข้ามายืนห่างจากท่านเพียงแค่มือถือปืนหัวหลา และนั่น

เป็นเวลาที่ท่านจะต้องเล็งและยิง”

“แล้วถ้าข้ายิงพลาดล่ะ?” บิลถามอย่างสงสัย

“โอ้ว มันคงจะเป็นภาพที่ไม่น่าดูเลย!” เจ้าของร้าน

ตอบ

“ทำไมหรือ?” บิลถาม

“เพราะว่าปีแอร์ที่น่าสงสารคงจะได้คู่อยู่ตรงนั้น”

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับคน การเอาอย่างลัทธิ เอาอย่างคน เราได้สูญเสียการมองเห็นสิ่งที่เป็นจริงไปแล้ว ชาวเซนมักกล่าวว่า จงมองหาหน้าที่แท้จริงของท่าน หวาอะไรกันที่เป็นตัวท่านที่แท้จริง ท่านเป็นใครกัน? หากท่านไม่รู้ว่าท่านเป็นใครแล้วละก็ ท่านก็จะเป็นส่วนหนึ่งของความบังเอิญอยู่เสมอ มันเป็นเช่นนั้นเสมอ ชีวิตของเราก็คือหนึ่งเรื่องยาวของความบังเอิญ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ท่านจะไม่เคยพอใจ ความไม่พอใจกลายเป็นธรรมชาติที่ท่านเคยชินในชีวิต

สิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไปรอบๆ ตัวท่าน ทำไมคนทั่วไปจึงดูไม่มีชีวิตชีวา มองดูว่าน่าเบื่อ แค่อยู่ว่างๆ เท่านั้น? ปล่อยให้เวลาที่มีค่าให้ผ่านไป ไม่สามารถเรียกคืนมาได้ เวลาได้ผ่านไปอย่างซังกะตาย รู้สึกเหมือนคนที่กำลังรอความตาย อะไรเกิดขึ้นกับคนเหล่านี้? ทำไมพวกเขาไม่สดชื่นเหมือนต้นไม้ใบหญ้า? ทำไมจึงไม่มีเสียงเพลงดังเช่นเสียงนกร้อง? เกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของมนุษย์? สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือคนเราเอาแต่ทำตามอย่างคนพยายามที่จะเป็นใครบางคนที่ไม่ใช่ตนเอง มันเหมือนกับบ้านที่ไม่มีใครอยู่ เพราะแต่ละคนมัวแต่ไปยืนเกาะประตูอยู่ที่หน้าบ้านคนอื่น ทั้งนี้เนื่องจากตนเองนั้นเต็มไปด้วยความไม่พอใจ ไม่มีชีวิตชีวา น่าเบื่อ และเจ็บปวด

คนที่มิใช่ขวามปัญญาจะเป็นตัวของตัวเอง ไม่ว่าเขาจะต้องแลกด้วย

อะไรก็ตาม คนที่มีเขาวนั้ปัญญาจะไม่เลียนแบบใคร จะไม่เอาอย่างใคร เขาจะไม่เป็นนกแก้วนกขุนทอง คนที่มีเขาวนั้ปัญญาจะฟังเสียงเรียกอันแท้จริงที่อยู่ภายในตัวเขา เขาจะรู้สึกได้ถึงชีวิตที่เคลื่อนไปตามนั้น ใ้ว่ามันจะเสี่ยงอันตรายมากเพียงใด

นั่นละ มันเป็นความเสี่ยง! การที่ท่านเลียนแบบคนอื่นนั่นมันเสี่ยงน้อยกว่า เมื่อท่านไม่เลียนแบบใคร ท่านจะโดดเดี่ยว นี่คือความเสี่ยง! แต่ชีวิตที่แท้จริงจะเกิดขึ้นกับผู้ที่กล้าเสี่ยงเท่านั้น ชีวิตที่แท้จริงเกิดขึ้นกับคนที่กล้าผจญภัย คนที่กล้าหาญ คนที่ไม่กลัวตายเท่านั้น มีแต่พวกเขาเหล่านั้นที่จะได้ชีวิตที่แท้จริง คนที่เฉื่อยชาจะไม่มีทางหาชีวิตที่แท้จริงเจอ

เขาวนั้ปัญญาคือการเชื่อใจในการดำรงอยู่ของท่าน เขาวนั้ปัญญาเป็นการผจญภัย เป็นความตื่นเต้น เป็นความปิติยินดี เขาวนั้ปัญญาเป็นการอยู่กับช่วงเวลาปัจจุบัน ไม่ได้คิดฝันเรื่องอนาคต เขาวนั้ปัญญาไม่ใช่การคิดถึงอดีตหรือกังวลในเรื่องอนาคต อดีตนั้นผ่านไปแล้ว อนาคตยังมาไม่ถึง เขาวนั้ปัญญาเป็นการใช้ประโยชน์จากปัจจุบันที่มีอยู่ แล้วอนาคตก็จะตามมา ถ้าหากว่าปัจจุบันท่านอยู่อย่างเบิกบาน ช่วงขณะที่จะตามมาก็เกิดมาจากความเบิกบาน มันจะตามมาโดยธรรมชาติ ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปจัดการมัน ถ้าวันนี้ของข้าพเจ้าเป็นสีทอง วันพรุ่งนี้ของข้าพเจ้าก็จะเป็นสีทองมากยิ่งขึ้นอีก มันมาจากไหนกันล่ะ? มันก็มาจากวันนี้เอง

ถ้าชีวิตนี้สุดไสตจุการให้พร ชีวิตหน้าของข้าพเจ้าก็จะเป็นการให้พร ที่มากยิ่งขึ้นกว่า มันมาจากไหนนะหรือ? มันก็คือสิ่งที่ออกมาจากตัวข้าพเจ้า ออกมาจากประสบการณ์การใช้ชีวิตของข้าพเจ้า ดังนั้นคนที่มีเขาวนั้ปัญญาจะไม่กังวลเรื่องสวรรค์หรือนรก ไม่กังวลเรื่องโลกหน้า ไม่กังวลแม้กระทั่งเรื่องพระเจ้า ไม่กังวลเรื่องวิญญาณ คนที่มีเขาวนั้ปัญญาเพียงแต่มีชีวิต อย่างมีเขาวนั้ปัญญา แล้วพระเจ้า วิญญาณ สรวงสวรรค์ และนิพพาน

สิ่งทั้งหลายที่ว่่านี้จะตามมาเองโดยธรรมชาติ

ท่านมีชีวิตอยู่กับความเชื่อ ความเชื่อเป็นสิ่งที่ไร้ซึ่งเขาวนั้ปัญญา
ควรมีชีวิตอยู่ด้วยการระลึกู้ การระลึกู้เป็นเขาวนั้ปัญญาซึ่งก็คือการ
เจริญภาวนานั่นเอง

คนที่ไร้ซึ่งเขาวนั้ปัญญาบางที่ก็เจริญภาวนาด้วยเหมือนกัน แต่
การเจริญภาวนาของพวกเขาคือแบบไม่มีเขาวนั้ปัญญา พวกเขาคิดว่า
เราน่าจะต้อ้งไปโบสถ์สัปดาห์ละครั้ง ครั้งละหนึ่งชั่วโมง เวลาหนึ่งชั่วโมงนั้น
ต้อ้งอุทิศให้กับศาสนา นี่เป็นวิถีที่ไร้ซึ่งเขาวนั้ปัญญาที่ท่านทำไปสัมพันธ์
กับศาสนา โบสถ์มาเกี่ยวข้องอะไรกับชีวิตของท่าน? ชีวิตจริงของท่าน
คือวันที่เหลืออีกหกวัน สิ่งที่เกิดขึ้นในวันอาทิตย์ไม่มีชีวิตจริงของท่าน
ท่านใช้ชีวิตโดยไม่มีศาสนาเป็นเวลาหกวัน และแล้วพอถึงวันอาทิตย์
ท่านก็แค่ไปโบสถ์เพียงชั่วโมงสองชั่วโมง ท่านกำลังหลอกใครอยู่หรือเปล่า?
พยายามหลอกพระเจ้าว่าท่านก็เป็นคนที่ไปโบสถ์เหมือนกัน...

หรือถ้าท่านพยายามมากขึ้น ทุกๆ วันในตอนเช้าสี่สิบนาที ตอนเย็น
อีกสี่สิบนาที ท่านก็จะเจริญภาวนาโดยนั่งหลับตาและท่องคาถาเข้าไปซ้ำมา
คล้ายกับการทำงานของเครื่องจักร มันทำให้เขาวนั้ปัญญาของท่านหายไป
มันไม่ได้ให้เขาวนั้ปัญญาแก่ท่าน มันคล้ายกับการร้องเพลงกล่อมเด็ก
มากกว่า

เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่บรรดาแม่ๆ ทั้งหลายได้รู้จักการใช้
เพลงกล่อมเด็ก เมื่อใดก็ตามที่เด็กอยู่ไม่เป็นสุข ไม่ต้องการจะนอน แม่
จะเข้ามาร้องเพลงกล่อม เด็กจะรู้สึกเบื่อหน่ายแต่ก็ไม่สามารถจะหนี
ไปไหนได้ จะหนีไปได้อย่างไรก็ในเมื่อแม่กำลังกอดเขาอยู่บนเตียง
มีทางเดียวที่จะหนีสิ่งนี้ได้ก็คือการนอนหลับ ดังนั้นการยอมแพ้ของเข
ก็คือแค่นอนหลับไป ถ้าเขาพูดได้เขาคงจะบอกว่า “มันเป็นการโง่มาก
ที่จะตื่นขึ้นมาในตอนนี้ เพราะว่าสิ่งที่แม่กำลังทำอยู่นั้นมันน่าเบื่อสิ้นดี

แม่เอาแต่ร้องเพลงซ้ำไปซ้ำมา ครั้งแล้วครั้งเล่าเท่านั้น”

มีเรื่องราวมากมายที่บรรดาแม่ ย่าและยายใช้เล่าให้เด็กที่ไม่ยอมนอนฟัง ถ้าท่านพิจารณาเรื่องราวเหล่านี้ ท่านจะพบว่ามันมีรูปแบบที่ตายตัว มันเป็นการทำซ้ำวนไปวนมา เมื่อวันก่อนข้าพเจ้าได้อ่านนิทานเรื่องหนึ่งที่คุณยายอ่านให้เด็กที่ไม่ยอมนอนฟัง ที่เด็กไม่รู้สึกรำงในขณะนั้น เพราะเขาวินิจฉัยของเขานั้นตื่นเต็มที แต่ยายก็ยังบังคับเขา ยายมีงานอื่นที่จะต้องทำ ความต้องการของเด็กนั้นไม่มีความสำคัญอะไร

เด็ก ๆ มักจะรู้สึกมีแรงเพราะทุกอย่างดูแปลกประหลาด ในขณะที่พวกเขาต้องการจะนอนต่อในตอนเช้า ผู้ใหญ่ก็ปลุกพวกเขาขึ้นมา แต่พอถึงเวลาที่พวกเขาไม่ต้องการจะนอน ผู้ใหญ่ก็บังคับให้พวกเขาเข้านอน พวกเขาจึงรู้สึกมีแรงค่อนข้างมาก คนพวกนี้เป็นอะไรไป? เมื่อรู้สึกง่วงนอนแล้วก็ควรนอน นั่นเป็นสิ่งที่ดี นั่นคือเขาวินิจฉัย เมื่อไม่รู้สึกง่วงนอน ก็ไม่ควรนอน มันก็ถูกต้องดีแล้วนี่

คุณยายได้เล่านิทานให้เด็กฟัง ตอนแรกเด็กก็ยังให้ความสนใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปได้ไม่นาน... เด็กที่มีเขาวินิจฉัยจะรู้สึกเบื่ออย่างแน่นอน มีแต่เด็กโง่เท่านั้นที่จะไม่เบื่อ

นิทานที่ว่า มีเนื้อหาดังนี้...

ชายคนหนึ่งหลับและฝันไปว่าเขากำลังยืนอยู่หน้าพระราชวังอันยิ่งใหญ่ ในพระราชวังนี้มีห้องจำนวนหนึ่งพันหนึ่งห้อง เขาได้เข้าห้องนั้นห้องนี้ไปที่ละห้อง จนครบพันห้อง พอมาถึงห้องสุดท้าย เขาได้พบว่ามีเตียงที่สวยงามมาก เขาล้มตัวลงนอนและก็หลับฝันไปว่า... เขากำลังยืนอยู่หน้าประตูพระราชวังอันยิ่งใหญ่ซึ่งในนั้นมีห้องจำนวนหนึ่งพันหนึ่งห้อง เขาได้เข้าห้องนั้นห้องนี้ไปที่ละห้องจนครบพันห้อง พอมาถึงห้องสุดท้าย เขาได้พบว่ามีเตียงที่สวยงาม เขาล้มตัวลงนอนและก็หลับฝันไปว่า...

เขากำลังยืนอยู่ที่พระราชวัง... เป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ

ตอนนี้ท่านคิดว่าเด็กจะยังคงตื่นอยู่อีกหรือ? เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย เด็กก็เลยนอนหลับ พวกเขากำลังพูดว่า “จะได้จบเสียที!”

มนตราหรือบทสวดก็เช่นกัน ท่านเอาแต่ท่องซ้ำๆ ว่า “ราม ราม... โอม โอม” หรืออะไรก็ตาม ท่านท่องซ้ำไปเรื่อยๆ มันเท่ากับว่าท่านกำลังทำทั้งสองอย่างก็คือท่านกำลังเป็นทั้งยายและเด็ก ชาวนั้นปัญญาของท่านนั้นเป็นเหมือนกับเด็ก ส่วนการเรียนรู้อบรมของท่านนั้นเป็นเหมือนกับยาย เด็กพยายามที่จะหยุดท่านด้วยการหันไปสนใจสิ่งอื่น คิดถึงสิ่งที่สวยงาม สาวสวย ทิวทัศน์ที่งดงาม แต่ท่านกลับจับเด็กไว้แน่นคามือและนำเขากลับไปที่ “โอม โอม โอม” ภายในไม่ช้าเด็กที่อยู่ในตัวท่านรู้ดีว่าไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปกระเสือกกระสน เด็กที่อยู่ภายในเลือกที่จะนอนหลับดีกว่า

ใช่แล้ว มนตราบทสวดทำให้ท่านนั้นหลับไหล มันเป็นการสะกดจิตให้หลับไปโดยอัตโนมัติ ไม่มีอะไรผิดในกรณีที่ท่านเป็นคนนอนหลับยาก มั่นใจสำหรับท่านที่ทุกข์ทรมานกับโรคนอนไม่หลับ แต่ทว่ามันไม่ได้มีอะไรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของจิตวิญญาณเลย มันเป็นวิธีการเจริญภาวนาที่ไม่ฉลาดเลย

แล้วการเจริญภาวนาที่ชาญฉลาดนั้นเป็นเช่นไร? วิธีการที่ชาญฉลาดก็คือการนำสติเข้าไปในทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำ เวลาเดินก็เดินด้วยสติ เดินอย่างรู้ตัว เวลากินอาหาร ก็กินอย่างมีสติ กินอย่างรู้ตัว ท่านเคยกินอาหารอย่างมีสติบ้างไหม? เคยแม้แต่รู้ไหมว่าท่านกำลังกินอะไร? มันมีคุณค่าทางโภชนาการหรือไม่? มันมีคุณค่าทางอาหารหรือไม่ หรือว่าท่านเพียงแต่ยัดมันลงไปเพื่อให้อิ่มโดยไม่ได้สนใจคุณค่าทางอาหารเลย?

ท่านเคยเฝ้าดูการกระทำของท่านหรือไม่? ถ้าท่านเป็นคนที่ดีบุหรี ท่านจำเป็นต้องมีสติอย่างยิ่ง เพราะสิ่งที่ท่านกำลังทำก็คือการสูบเอา

ควันบุหรีเข้าไปและปล่อยมันออกมา ในระหว่างทางมันได้ทำลายปอดของท่านจริงๆ แล้วท่านกำลังทำอะไรอยู่? มันเป็นการสิ้นเปลืองทั้งเงินทองและสุขภาพโดยเปล่าประโยชน์ จงนำสติเข้ามาเวลาที่ท่านสูบบุหรี เวลาที่ท่านกินอาหาร นำสติเข้ามาในขณะที่ท่านกำลังมีเพศสัมพันธ์กับคู่ของท่าน ท่านกำลังทำอะไรอยู่? ท่านมีความรักที่แท้จริงอยู่หรือไม่? หลายครั้งหลายคราปรากฏว่าเรามีเพศสัมพันธ์กันไปตามความเคยชิน นั่นเป็นสิ่งที่น่าเกลียดและไร้คุณธรรม ความรักจะต้องเป็นไปอย่างมีสติมันจึงจะงดงาม

ในขณะที่กำลังมีเพศสัมพันธ์อยู่กับคู่ของท่านจริงๆ แล้วท่านกำลังทำอะไรอยู่? ท่านใช้ร่างกายของผู้หญิงเป็นที่ระบายพลังงานที่มันมีมากเกินไปในตัวท่านกระนั้นหรือ? หรือว่าท่านกำลังให้ความเคารพนับถือกำลังให้ความรักกับผู้หญิงคนนั้น ในใจท่านให้ความเคารพนับถือกับผู้หญิงบ้างไหม?

ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นสามีภรรยาคู่ใดให้ความเคารพนับถือกันเลย พวกเขาได้แต่แสวงหาผลประโยชน์จากกันและกัน ภรรยาที่ใช้ประโยชน์จากสามี ไม่มีใครเคารพซึ่งกันและกัน ถ้าในความรักไม่มีความเคารพนับถือกัน แสดงว่าสตินั้นคงจะสูญหายไปไหนสักแห่ง เพราะไม่เช่นนั้นท่านจะมีความรู้สึกสำนึกคุณในผู้อื่น และการมีเพศสัมพันธ์ของท่านจะเป็นการเจริญภาวานาที่ยิ่งใหญ่มาก

ไม่ว่าท่านจะทำอะไรก็ตาม จงนำคุณลักษณะของเขาวรรณปัญญา นั้นเข้ามาด้วย จงทำมันอย่างมีสติ นั่นก็คือความหมายของคำว่าเจริญภาวานานั้นเอง

เขาวรรณปัญญาจะต้องแพร่กระจายไปในชีวิตของท่าน มันต้องไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้น ท่านไม่สามารถจะทำมันเพียงแค่อยี่สิบนาทีเท่านั้น เขาวรรณปัญญานั้นเหมือนกับการหายใจ ไม่ว่าท่านกำลังทำอะไรอยู่ เรื่องใหญ่ เรื่องเล็ก เรื่องใดๆ ก็ตาม กำลังทำความสะอาดพื้น

ท่านสามารถทำได้ด้วยสติหรือไม่มีสติก็ได้ ท่านรู้ดีว่าถ้าท่านทำอย่างไม่มีสติ ท่านก็จะไม่มีความสุข เป็นการทำให้ไปตามหน้าที่ เป็นสิ่งที่เป็นการระ

เรื่องนี้เกิดขึ้นกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนคริสต์แห่งหนึ่ง พวกเขา กำลังเรียน เรื่องความรักของคริสเตียนว่าคืออะไร และมีความหมาย ต่อชีวิตพวกเขาอย่างไร ในที่สุดพวกเขาได้สรุปว่า ความรักของคริสเตียนนั้นหมายถึง “การกระทำบางอย่าง ที่ดีและเต็มไปด้วยความรักกับคนที่ท่านไม่ชอบ” เด็ก ๆ เป็นคนที่มีเขavnปัญญามาก ลองฟังอีกครั้งนะ พวกเขา ได้สรุปว่าความรักของคริสเตียนก็คือ “การกระทำบางอย่าง ที่ดีและเต็มไปด้วยความรักกับคนที่ท่านไม่ชอบ”

ครูได้เสนอว่าในระหว่างสัปดาห์นี้พวกเขา น่าจะ ได้ทดลองทำสิ่งนี้... หนึ่งสัปดาห์ผ่านไป ครูได้ให้พวกเขา รายงานสิ่งที่เกิดขึ้น เด็กหญิงคนหนึ่ง ได้ยกมือและพูดว่า “หนูได้ทำบางอย่าง!”

ครูพูดว่า “ดีมาก! เธอได้ไปทำอะไร?”

เด็กหญิงพูดว่า “ในชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีนักเรียนคนหนึ่ง ที่ค่อนข้างเพี้ยน...”

“ค่อนข้างเพี้ยน...?”

“ใช่ค่ะ... พวกที่เพี้ยน พวกที่เวลาเดินเข้ามา ในห้องประชุมโรงเรียนแล้วทุกคนจะพูดว่า ‘มาแล้ว เด็กเพี้ยน’ เธอไม่มีเพื่อนสักคนและไม่มีใครชวนเธอไป งานเลี้ยงและอาจารย์ก็คงรู้จัก เธอก็เพียงแต่เพี้ยน เท่านั้น”

ครูพูดว่า “ครูคิดว่าครูรู้แล้วล่ะว่าเธอหมายถึงใคร แล้วเธอได้ทำอะไรลงไปล่ะ?”

“คะ เด็กค่อนข้างขี้แยคนนี้อยู่ในชั้นเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของหนู และเธอก็มีปัญหาเอามากๆ เนื่องจาก หนูเก่งเรื่องคณิตศาสตร์ หนูจึงได้เสนอที่จะช่วยเธอ ทำการบ้าน”

“ดีมากเลย” ครูพูด “แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก?”

“เออ หนูได้ช่วยเธอ และมันก็สนุกดี และเธอก็ขอบอกขอบใจหนูเป็นการใหญ่ แม่ในตอนนั้นหนูก็ยัง ไม่รู้เลยว่าเธอจะทำอะไร”

หากท่านกำลังทำอะไรอยู่เพียงเพราะว่ามันเป็นหน้าที่ ท่านก็จะไม่รักมัน เพราะท่านทำมันไปในฐานะที่เป็นภาระหน้าที่เท่านั้น ไม่ช้าไม่นาน ท่านก็จะติดกับดักและท่านก็ไม่สามารถจะกำจัดมันได้ ลองมองดูสิว่า ในยี่สิบสี่ชั่วโมงนี้มื่อไรบ้างที่ท่านทำแล้วไม่มีความสุขเลย มันไม่ได้ช่วยให้ท่านเกิดการพัฒนาใดๆ จริงๆ แล้วท่านต้องการจะกำจัดมันด้วยซ้ำไป ถ้าหลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตของท่านเป็นสิ่งที่ท่านต้องการจะกำจัดมัน แสดงว่าท่านกำลังมีชีวิตอยู่อย่างไรเขาวนปัญญา

ผู้ที่มีเขาวนปัญญาจะทำให้ชีวิตของพวกเขาให้เป็นบทกวีที่มีแต่ ความรัก ความเบิกบาน มันคือชีวิตของท่าน ถ้าท่านไม่มีความรัก ความเมตตาให้กับตัวเอง แล้วใครจะมีให้ท่านได้ล่ะ? ถ้าท่านกำลังใช้ชีวิต ไปอย่างเปล่าประโยชน์ แล้วท่านจะไปโทษใครได้ล่ะ

ข้าพเจ้าสอนให้ท่านรู้จักรับผิดชอบต่อชีวิตของท่าน นั่นเป็น ความรับผิดชอบขั้นแรกของท่าน สิ่งอื่นๆ นั้นเป็นเรื่องที่ตามมาทีหลัง

ท่านเป็นศูนย์กลางของโลกของท่าน ของการเป็นตัวท่าน ดังนั้น

จงอยู่อย่างมีสติ จงนำคุณภาพของเขาวนับัญญัติเข้ามา และยิ่งท่านมีสติ
มากเท่าใด ท่านก็จะสามารถนำเขาวนับัญญัติเข้ามาในชีวิตท่านได้มากขึ้น
เท่านั้น ในแต่ละขณะนั้นมันจะสว่างโชติช่วงมากหากท่านมีเขาวนับัญญัติ...
ด้วยเหตุนี้จึงไม่จำเป็นต้องมีศาสนาใดๆ ไม่ต้องมีการสวดภาวนา ไม่ต้อง
ไปโบสถ์ ไม่ต้องไปวัด ไม่ต้องมีกิจกรรมใดๆ เพิ่มเติม เพราะในเนื้อแท้
ของชีวิตนั้นมันมีเขาวนับัญญัติอยู่แล้ว ขอเพียงแค่มีสีวิตอยู่อย่างรู้ตัว
ทั่วพร้อม อยู่อย่างสอดประสาน อย่างตื่นตัว แล้วสิ่งอื่นๆ ก็จะตามมา
อย่างสวยงาม ชีวิตแห่งการเฉลิมฉลอง มักจะตามความโชติช่วงของ
เขาวนับัญญัติมาเสมอ

บทกวีที่มาจากใจ

SAMPLE

ความฉลาดที่มาจากหัวนั้นไม่ใช่เขาวนัปัญญา มันเป็นความรอบรู้
ปัญญาที่มาจากใจนั้นแหละคือเขาวนัปัญญาที่เรากำลังพูดถึงกัน และมันมี
เพียงแบบเดียวเท่านั้น หัวทำได้เพียงแค่สะสม เรื่องที่มาจากหัวจึงเป็น
เรื่องที่เก่าเสมอ ไม่มีอะไรใหม่เลย และไม่คอยมีอะไรที่เป็นต้นฉบับ
มันอาจจะดีสำหรับบางวัตถุประสงค์ เช่นใช้จัดเก็บเรื่องราว มันก็ดูเข้าทำดี
ชีวิตคนเราต้องการสิ่งนี้ ต้องการจะจำสิ่งต่างๆ มากมาย ในกรณีนี้ความคิด
และหัวก็คือคอมพิวเตอร์ที่มีชีวิต ท่านสามารถสะสมความรู้ไว้ในนั้น และ
เมื่อใดก็ตามที่ท่านต้องการจะใช้มัน ท่านก็สามารถเรียกมันออกมาได้
มันใช้ได้ดีในวิชาคณิตศาสตร์ มันเหมาะสำหรับการคำนวณ มันเป็นประโยชน์
ต่อชีวิตประจำวัน เหมาะสำหรับการทำธุรกิจ แต่หากท่านคิดว่าสิ่งนี้เป็นชีวิต
ของท่านทั้งหมดแล้วละก็ ท่านจะยังคงโง่เขลาอยู่ ท่านจะไม่รู้ซึ่งถึง
ความมั่งคั่งของความรู้สึก และท่านจะไม่ได้สัมผัสกับคำอวยพรที่มาจากใจ
ท่านจะไม่รู้จักกับความอ่อนโยนที่ผ่านมาจากใจ ความดีงามทั้งหลาย
ล้วนผ่านมาจากใจเท่านั้น หากท่านไม่รู้จักการเจริญภาวนา ท่านจะไม่เข้าถึง
บทกวี ท่านจะไม่รู้จักความรัก

เขาวนัปัญญาที่มาจากใจทำให้เกิดบทกวีในชีวิตของท่าน มันสร้าง
ท่วงทำนองของการเต้นรำในทุกย่างก้าวของท่าน มันทำให้ชีวิตของท่าน

เบิกบาน มันเป็นการเฉลิมฉลอง เป็นงานรื่นเริงที่มีแต่เสียงหัวเราะ มันทำให้ท่านมีอารมณ์ขัน มันทำให้ท่านพร้อมที่จะรักและแบ่งปัน นั่นคือชีวิตที่แท้จริง ชีวิตที่ดำเนินไปตามหัวเป็นชีวิตที่เป็นกลไก ท่านไม่ได้ทำอะไรจากหุ่นยนต์ อาจจะมีประสิทธิภาพมาก หุ่นยนต์มีประสิทธิภาพสูง เครื่องยนต์มีประสิทธิภาพมากกว่าคน ท่านอาจจะหาเงินได้มากจากการใช้หัว แต่ท่านไม่ได้มีชีวิตที่แท้จริง ท่านอาจจะมีมาตรฐานการเป็นอยู่ที่ดี แต่ทว่าท่านหาได้มีชีวิตที่แท้จริงไม่

ชีวิตเป็นเรื่องของจิตใจ ชีวิตจะพัฒนาได้ผ่านทางใจเท่านั้น ใจเปรียบได้ตั้งดินที่ทำให้ความรักเติบโต ชีวิตสามารถพัฒนาจิตวิญญาณให้เติบโต มันเป็นสิ่งที่สวยงาม มีคุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้ผ่านมาทางใจ ใจเป็นศูนย์กลางของท่าน หัวเป็นเพียงแค่สิ่งที่อยู่รอบนอกเท่านั้น การมีชีวิตอยู่ด้วยหัวเป็นการมีชีวิตอยู่ที่เส้นรอบวง โดยไม่ได้สัมผัสถึงความสวยงามและขุมทรัพย์ ณ จุดศูนย์กลางเลย การมีชีวิตอยู่รอบนอกนั้นเป็นความโง่เขลา

การมีชีวิตอยู่กับหัวนั้นเป็นความโง่ แต่การมีชีวิตอยู่กับใจและสามารถใช้หัวเมื่อใดก็ได้ตามที่ต้องการนั้นคือ ชาวานปัญญา แต่ต้องไม่ลืมว่าเจ้านายจะอยู่ที่จุดในสุดของชีวิตท่าน

ใจเป็นนาย หัวเป็นแค่คนรับใช้เท่านั้น นี่ก็คือชาวานปัญญา เมื่อหัวกลายเป็นนายและลืมนิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวกับใจ นั่นคือความโง่เขลา

มันขึ้นอยู่กับท่านว่าท่านจะเลือกอะไร โปรดจำไว้ว่าหัวเป็นคนรับใช้ที่ดีมีประโยชน์มาก แต่ถ้าหากเป็นเจ้านายก็จะเป็นเจ้านายที่อันตราย และมันจะทำลายชีวิตทั้งชีวิตของท่าน มันจะวางยาพิษให้กับชีวิตทั้งหมดของท่าน ดูรอบๆ ตัวท่านสิ ชีวิตของหลายๆ คนถูกวางยาพิษ ถูกวางยาพิษโดยหัวของพวกเขา พวกเขาไม่มีความรู้สึก พวกเขาสูญเสียความไวต่อความรู้สึก ไม่มีอะไรที่จะทำให้พวกเขาตื่นตื่นได้อีกต่อไป ดวงอาทิตย์

ขึ้นพันขอบฟ้าแต่ทว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา พวกเขาจ้องมอง ดวงอาทิตย์ด้วยสายตาที่ว่างเปล่า ท้องนภาเต็มไปด้วยดวงดาว ความพิศวง ความลึกลับ! แต่ทว่าไม่มีอะไรที่มาสัมผัสเตือนใจของพวกเขาได้ ไม่มีเสียงดนตรีใดๆ นกยังคงส่งเสียงร้อง แต่คนลืมการร้องเพลงไปแล้ว ก่อนเมฆ ก่อตัวขึ้นบนท้องฟ้า นกยูงเริ่มเรีงระบำ แต่คนกลับไม่รู้ว่าจะเดินร่าอย่างไร เขากลายเป็นคนพิการไปแล้ว ต้นไม้ออกดอกเบ่งบาน แต่คนกลับเอาแต่คิด ไม่สามารถใช้ความรู้สึกได้ หากปราศจากซึ่งความรู้สึก ดอกไม้จะผลิดอก ออกมาไม่ได้เลย

จงเฝ้าดู ฟินิจพิเคราะห์ สังเกต เหลียวดูชีวิตท่านอีกสักครั้ง ไม่มีใครช่วยท่านได้ ท่านพึ่งพาคนอื่นมานานมากแล้ว นั่นคือสาเหตุที่ท่าน กลายเป็นคนโง่ ตอนนี้ท่านต้องดูแลตัวเอง มันเป็นการรับผิดชอบ ของท่าน ท่านต้องจัดการมันด้วยตัวท่านเอง มันต้องเป็นการมองที่ลึกซึ่ง ฟินิจพิเคราะห์ว่าท่านกำลังทำอะไรอยู่กับชีวิตของท่าน มีบทกวีอยู่ในใจ ท่านบ้างไหม? ถ้าไม่มีก็อย่าเสียเวลาอีกเลย จงพยายามทำให้ใจของท่าน ถักทอบทกวีออกมา ถามตัวท่านด้วยว่ายังมีความโรแมนติกในชีวิตอยู่ หรือไม? ถ้าไม่มี แสดงว่าท่านอยู่ในหลุมฝังศพแล้ว

จงดึงมันออกมา! ให้ชีวิตมีอะไรที่โรแมนติกบ้าง เป็นอะไรที่คล้าย กับการผจญภัย จงเริ่มต้นออกค้นหา! มีสิ่งที่สวยงามและสุดแสนวิเศษ เป็นล้านๆ อย่างรอคอยท่านอยู่ ท่านจะต้องเคลื่อนไหวไปรอบๆ ตลอดเวลา ท่านจะต้องเข้าไปหาชีวิตที่แท้จริง ประเด็นนี้อยู่ที่ใจ

เขาวนัปัญญาที่แท้จริงคือปัญญาที่มาจากใจ ไม่ใช่เรื่องการรอบรู้ แต่เป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก มันไม่ใช่ความคิด มันเป็นความรู้สึก มันไม่ใช่สิ่งที่เป็นเหตุเป็นผล แต่มันเป็นเรื่องความรักความเมตตา

ความรักความเมตตาพร้อมอยู่แล้วสำหรับผู้ที่ลืบลืมเขาวนัปัญญา ของเขาอยู่เสมอ ความรักมักไม่เกิดในตัวคนที่ไม่เอาไหน... ความรัก